॥ ओँ ॥सोमो वै राजा गंधर्वेष्वासीत्तं देवाश्च ऋषयश्चाभ्यध्यायन् कथमयमस्मान्त्सोमो राजा गच्छेदिति? सा वागब्रवीत्, स्त्रीकामा वै गंधर्वा, मयैव स्त्रिया भूतया पणध्वमिति. नेति देवा अब्रुवन्, कथं वयं त्वदृते स्यामेति? सा ब्रवीत् क्रीणीतैव, यर्हि वाव वो मयार्थो भविता तर्ह्येव वो ऽहं पुनरागंतास्मीति तथेति. तया महाणग्न्या भूतया सोमं राजानमक्रीणंस्तामनुकृतिमस्कन्नां वत्सतरीमाजंति सोमक्रयणीं तया सोमं राजानं क्रीणंति. तां पुनर्निष्क्रीणीयात्पुनर्हि सा तानागच्छत्तस्मादुपांशु वाचा चरितव्यं· सोमे राजनि क्रीते गंधर्वेषु हि तर्हि वाग्भवति साम्नावेव प्रणीयमाने पुनरागच्छति ॥ २७ ॥

अग्नये प्रणीयमानायानुब्रूहीत्याहाध्वर्युः. प्र देवं देव्या धिया भरता जातवेदसं हव्या नो वक्षदानुषागिति गायत्रीं ब्राम्हणस्यानुब्रूयाद्गायत्रो वै ब्राम्हणस्तेजो वै ब्रम्हवर्चसं गायत्री तेजसैवैनं तद्ब्रम्ह वर्चसेन समर्धयति. इमं महे विदथ्याय शूषमिति त्रिष्टुभं राजन्यस्यानुब्रूयात्· त्रैष्टुभो वै राजन्य ओजो वा इंद्रियं वीर्यं त्रिष्टुबोजसैवैनं तदिंद्रियेण वीर्येण समर्धयति. शश्वत्कृत्व ईड्याय प्रजभ्रुरिति स्वानामेवैनं तच्छ्रैष्ठ्यं गमयति· शृणोतु नो दम्येभिरनीकैः शृणोत्वग्निर्दिव्यैरजस्र इत्याजरसं हास्मिनजस्रो दीदाय य एवं वेद. अयमिह प्रथमो धायि धातृभिरिति जगतीं वैश्यस्यानुब्रूयाज्जागतो वै वैश्यो. जागता पशवः पशुभिरेवैनं तत्समर्धयति. वनेषु चित्रं विभ्वं विशे विश इत्यभिरूपा यद्यज्ञे ऽभिरूपं तत्समृत्धम्. अयमु ष्य प्र देवयुरित्यनुष्टुभि वाचं विसृजते· वाग्वा अनुष्टुब्वाच्येव तद्वाचं विसृजते· अयमु ष्य इति यदाहायमु स्यागमं या पुरा गंधर्वेष्ववात्समित्येव तद्वाक्यं ब्रूते. अयमग्निरुरुष्यतीत्ययं वा अग्निरुरुष्यत्यमृतादिव जन्मन इत्यमृतत्वमेवास्मिंस्तद्दधाति. सहसश्चित्सहीयान् देवो जी·